

ویژه‌خواران دل آزار

کمال‌الدین پیر مودن

نماینده اسبق مجلس

انقلاب مشروطه، ساختار جامعه را از ماهیت خان خانی و قطب‌های متعدد قدرت به یک حکومت متمرکز و مرکزی تحول داد. ویژگی جامعه خان و خانی و ملوک الطوائف آن است که اصحاب و قطب‌های قدرت، تنها به سبب آنکه ابزار یا ابزارهایی از قدرت را در اختیار خود دارند، حاکمند و بر مقامات و پست‌های اجتماعی تکیه می‌زنند نه از روی قانون و گزینش و نظارت مردم. در این فضای اجتماعی، معمولاً پست‌ها و مقامات و حتی نهادهای اجتماعی، اداری یا سیاسی تأسیس می‌شود ولی تنها به اعتبار یک یا چند شخص زورمند و نه به اعتبار نیاز و ضرورت‌های اجرایی و عملی آنها، و همین ویژگی‌ها توسط زورمندان وابسته پهلوی، انقلاب مشروطه را که در اصل برای تحقق توحید اجتماعی و راهیای مردم از سیطره اربابان متعدد و نظام خان خانی پیدا شده بود، پس از چندی به جامعه‌کهن خان خانی با چهره‌های جدید برگرداند. در کشور ما که با پیروزی انقلاب اسلامی ایران با رهبری امام خمینی (ره) طومار نظام طاغوتی و ستم شاهی خان خانی جمع شده بود، اکنون چند سالی است روند نگرانی‌های خطیر ملی از شکل‌گیری خان‌های جدید با اسامی جدید همچون سلطان انتصابات، آقا‌زاده‌های ویژه خوار، بقیه سفیدهای قدرتمند، اختلاس‌گران وابسته و ژن‌های برتر و... و خطرات برچیده شدن قانون مداری در جامعه و عدم رعایت عدالت اجتماعی و سیاسی و اقتصادی در کشور، در افکار عمومی شکل گرفته که ضربه بر بنیان‌های همه‌باورها و آرمان‌ها را هدف گرفته است. در دو هفته اخیر، اختلاس نجومی چندین هزار میلیارد تومانی در یک قلم واردات چای، باورسوزی‌ها و دل‌سوزی‌های فراوانی را در بین آحاد جامعه به ارمغان آورده است. سیلان ثروت به نفع خواص وابسته، نقش محوری در تقلیل سلامت و اقتدار نظام دارد. نظام‌های اجتماعی پایدار، با قوه قضا و نظم و امنیت و امور مالی و اقتصادی و رونق محیط کسب و کار و کیفیت مطلوب زندگی مرمانشان، خصلت سلامت و بقا و اقتدار دراز مدت را کسب می‌کنند. بدون سلامت و شفافیت امور مالی و اقتصادی، یک سیستم نمی‌تواند از اقتدار برخوردار شود. نظام‌ها با برخورداری از اورهال کردن مستمر قوانین‌هایشان و برخورداری از سلامت مالی اقتصادی و در کنار سه عامل: امنیت، عدالت و فراوانی (معاش)، بقا و مقاومت‌شان در برابر تحولات درونی و محیطی و خارجی، تضمین می‌شود. فقدان قوه قضائیه صالح قاطع، موجب رواج بی‌عدالتی است و نبود امنیت مروج هرج و مرج و غیبت فراوانی معاش و سلامت مالی و رانت‌خواری در امور عمومی و دولتی، گسترش دهنده فساد و اختلافات طبقات است و هر یک از این سه به تنهایی یا با هم در طول تاریخ علت اللعلل انحطاط تمدن‌ها شده‌اند. رفتار امام علی نسبت به بیت المال یا خزانهٔ اموال عمومی و دولتی، بسیار دقیق و سختگیرانه بوده است و مصرف ذره‌ای از موجودی بیت‌المال را برای مصالح و کارهای شخصی حرام می‌دانستند که بازگشت به این روش، یگانه کلید جمع کردن بساط ویژه خواری است. فرهنگ مذهبی و سنتی ما، داستان خاموش کردن چراغ بیت‌المال به هنگام بحث با طلحه و زبیر بر سر حکومت را، به عنوان نمادی از عدالت‌طلبی و مقابلهٔ علی با سوداگران و ویژه‌خواران جامعه معرفی می‌کند. دولتمردان بزرگ تاریخ، آنها که توفیق ایجاد و تکوین نهضت‌های ملی و یادولت‌ها و قدرت‌های مستقل را داشتند در امور مالی، هم دقیق و سختگیر بودند و هم متفکر و فعال برای بالا بردن دارائی‌های ملت (گاندی، آئنده امیرکبیر، دکتر مصدق) که بایستی رفتار آنان در این امر خطیر، مورد ملاحظهٔ عمل جدی مدیران کشورمان قرار گیرد. ثروت‌های باداوردۀ اقارده‌های دنیا زده و اختلاس گریبان مژور بی‌تردید سم مهلک، ترقی ایران و تعالی ایرانیان و ارتقای مشارکت و همکاری ملت در انتخاب‌ها و افزایش سطح کیفیت زندگی اقتصادی هموطنان است که بایستی مجدثانه صاحب منصبان علی‌وار چاره جویی و برخورد با اولویت داشته باشند.

خبر

ابوذر ندیمی:

دولت باید درباره مدیریت منابع ارزی توضیح دهد

فساد در حوزه چای این پرسش را ایجاد کرده است که چه زمینه‌هایی باعث بروز چنین مسائلی می‌شود؟ یک تحلیلگر مسائل اقتصادی اظهار داشت: در پرونده تخصیص ارز دولتی به یک شرکت واردکننده جای باید معلوم شود که این ارز تخصیصی دقیقاً چه بوده و بازه زمانی ۹۸ تا ۱۴۰۱ در چه مقاطعی چه میزان ارز داده شده است؟ مسئله بعدی آن است که چرا مسئولان اعم از مسئولان دولتی و نمایندگان مجلس به این میزان دیر به وظایف نظارتی خود عمل کرده‌اند؟ بسیاری عجیب است که با توجه به روند معاملات و اخذ ارز به این میزان دیر عمل شده است. موضوع رانت چای محدود به یک نهاد نیست و نهادهای مختلفی درگیر آن هستند. ابوذر ندیمی گفت: علاوه بر این دولت باید توضیح دهد که مدیریت ارزی کشور به چه شکل است، کجا مصرف می‌شود، چه قدر مصرف می‌شود، چگونه توزیع می‌شود و شیوه نظارت بر آن چگونه است؟ همه اینها ابهاماتی است که در ذهن جامعه وجود دارد. این نماینده اسبق مجلس همچنین بیان کرد: «مسئله دیگر آن است که وقتی همه ارز چای به یک شرکت داده می‌شود، دیگر کارآفرینان مأیوس می‌شوند و از سوی دیگر مردم هم احساس ناراضیاتی می‌کنند.» ندیمی تصریح کرد: «ما مسائلی امروز باید بگوییم چنین مسائلی از قبیل همین فساد در حوزه چای زمینه‌هایی دارد که با اصحاب قدرت و ثروت مرتبط است.

سعید فائقی در گفت و گو با «آرمان ملی» مطرح کرد:

پشت پرده ۴ دهه ورزش سیاسی

توسعه سیاسی دولت اصلاحات به

ورزش نیز سرایت کرد

دخالت سیاست در ورزش در دولت

آقای احمدی نژاد به دلیل نابلدی بود

آرمان ملی – احسان انصاری: در بیش از ۴ دهه‌ای که از انقلاب اسلامی گذشته پشت پرده‌های زیادی درباره دخالت سیاست در ورزش مطرح شده است. به نظر می‌رسد برخی از دولت‌ها در گذشته از ورزش استفاده ابزاری می‌کردند و تلاش می‌کردند از مسیر ورزش اهداف سیاسی خود را دنبال کنند. این در حالی است که برخی از دولت‌ها مانند دولت آیت ... هاشمی نگاه توسعه‌گرا به ورزش داشته و زیربنای توسعه ورزش کشور را پایه‌گذاری کرده است. دخالت سیاست در ورزش در دولت احمدی نژاد کار را به جایی رساند که حضور برخی از تیم‌های ورزشی کشور در مسابقات بین‌المللی به حالت تعلیق در آمد و سایه سنگین سیاست بر سر ورزش کشور به خوبی احساس می‌شد. به همین دلیل «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی چهار دهه ورزش سیاسی در ایران با مهندس سعید فائقی، معاون پیشین سازمان تربیت بدنی گفت‌وگو کرده است. فائقی معتقد است: «دخالت سیاست در ورزش در دولت احمدی‌نژاد تنها به دلیل نابلدی بود. به عنوان مثال در حالی که کشتی گیر تیم‌ملی در یک بازی حساس جهانی در حال کشتی گرفتن بود به یکباره آقای احمدی‌نژاد وارد سالن می‌شدند و به دلیل تشریفات و هیاهوی ورود رئیس‌جمهور به سالن حواس همه را پرت می‌کردند و تمرکز ورزشکاران تیم‌ملی را به هم می‌ریختند. نکته دیگر اینکه دیدگاه آقای احمدی نژاد در زمینه کاغذپاره خواندن تحریم‌ها در ورزش نیز وجود داشت. به همین دلیل نیز هنگامی که به ایشان می‌گفتند اگر سیاست در ورزش دخالت‌کند احتمال تعلیق وجود دارد ایشان در پاسخ می‌گفتند شما کار خودتان را انجام بدهید و کسی نمی‌تواند تعلیق کند و اگر تعلیق هم صورت بگیرد هیچ تأثیری در ورزش کشور نخواهد داشت. با این وجود اگر منصفانه به عملکرد دولت احمدی نژاد در زمینه ورزش نگاه کنیم باید عنوان کنیم که در دولت احمدی نژاد رکوردهای مهمی در ورزش کشور زده شد و ورزش ایران دستاوردهای مهمی به دست آورد که ممکن است تا مدت‌ها جایه‌جا نشود. نمونه بارز آن مقام چهارمی ایران در بازی‌های آسیایی و همچنین کسب چهار مدال طلا در بازی‌های المپیک بود.» در ادامه این گفت‌وگو را می‌خوانید.

◀ در چهار دهه که از انقلاب اسلامی گذشته سیاست به چه میزان در ورزش ایران تأثیر گذاشته است؟ آیا می‌توان ورزش ایران را از سیاست جدا دانست؟

بهترین زمانی که ورزش ایران به صورت تخصصی مدیریت شده در دولت موقت بوده است. در آن مقطع زمانی مهندس بازرگان آقای شاه حسینی را به عنوان رئیس سازمان تربیت بدنی انتخاب کردند و ایشان نیز با خرد جمعی و به صورت علمی ورزش کشور را مدیریت می‌کرد. این وضعیت تا زمان روی کار آمدن آقای رجایی نیز ادامه پیدا کرد. در دولت آقای رجایی، آقای داوودی شمس ریاست سازمان تربیت بدنی را به دست گرفتند که ایشان نیز همان رویکرد علمی و تخصصی گذشته را دنبال کردند. هر چند در این مقطع زمانی انتقاداتی نیز نسبت به مدیریت ایشان صورت گرفت. آقای داوودی شمس از جنس ورزش نبود و مشاور نخست وزیر در امور نهادهای انقلاب بودند. در این مقطع زمانی اماکن ورزشی در اختیار جنگ قرار گرفته بود و بسیاری از ورزشکاران نیز به جنگ رفته بودند. در نتیجه در این زمان سیاست تا حدودی در ورزش نقش آفرینی می‌کرد.

این وضعیت در دولت نخست مهندس موسوی وجود داشت. با این وجود در دولت دوم مهندس موسوی که آقای درگاهی به عنوان رئیس سازمان تربیت بدنی انتخاب شدند وضعیت متفاوت شد و دوباره تخصص در اولویت ورزش کشور قرار گرفت. ایشان فارغ‌التحصیل رشته تربیت بدنی بودند و به همین دلیل از مدیران ورزشی در سازمان تربیت بدنی استفاده کردند. بنده و آقای هاشمی‌طبا نیز در همین زمان وارد چرخه مدیریت ورزشی کشور شدیم. آقای هاشمی عنوان می‌کردند من خودم سیاسی هستم اما دولت من دولت کار است و وزیراقرار است به صورت تخصصی فعالیت کنند. در این مقطع زمانی جنگ به پایان رسیده و سازندگی در دستور کار دولت قرار گرفته بود. به همین دلیل سازندگی در ورزش نیز در دستور کار کشور قرار گرفته بود.

◀ چه اتفاقات مهمی در دولت هاشمی در ورزش کشور رخ داد؟

در سال نخست دولت آقای هاشمی به ورزش قهرمانی توجه جدی شد. در این مقطع زمانی اعزام ورزشکاران دوباره از سر گرفته شد و کشتی و فوتبال ما دوباره به مقام قهرمانی دست پیدا کردند. ورزش قهرمانی سروصدای زیادی به پا کرد و به همین دلیل توسعه ورزشی در زمینه‌های دیگر و از جمله ورزش رسانه‌ای آغاز شد. در این مقطع زمانی رادیو ورزش و شبکه سه که مسائل ورزشی را در اولویت خود داشت افتتاح شد و این مسأله در اشاعه ورزش در کشور تأثیرگذار بود. با این وجود با توسعه رسانه‌ای ورزش و موفقیت ورزش قهرمانی انتقادات نیز نسبت به مدیریت ورزش کشور بالا گرفت. در نتیجه این فشارها باعث شد آقای غفوری‌فرد که رئیس سازمان تربیت

◀ دولت اصلاحات چه رویکردی نسبت به ورزش کشور داشت؟

در دولت دوم آقای هاشمی ورزش کشور شکل متوازنی

بهترین زمانی که ورزش ایران به صورت تخصصی مدیریت شده در دولت موقت بوده است. در آن مقطع زمانی مهندس بازرگان آقای شاه حسینی را به عنوان رئیس سازمان تربیت بدنی انتخاب کردند و ایشان نیز با خرد جمعی و به صورت علمی ورزش کشور را مدیریت می‌کرد. این وضعیت تا زمان روی کار آمدن آقای رجایی نیز ادامه پیدا کرد. در دولت آقای رجایی، آقای داوودی شمس ریاست سازمان تربیت بدنی را به دست گرفتند که ایشان نیز همان رویکرد علمی و تخصصی گذشته را دنبال کردند

در سال نخست دولت آقای

هاشمی به ورزش قهرمانی توجه

جدی شد. در این مقطع زمانی اعزام

ورزشکاران دوباره از سر گرفته

شد و کشتی و فوتبال ما دوباره

به مقام قهرمانی دست پیدا کردند.

ورزش قهرمانی سروصدای زیادی

به پا کرد و به همین دلیل توسعه

ورزشی در زمینه‌های دیگر و از

جمله ورزش رسانه‌ای آغاز شد.

در این مقطع زمانی رادیو ورزش و

شبکه سه که مسائل ورزشی را در

اولویت خود داشت افتتاح شد و این

مسأله در اشاعه ورزش در کشور

تأثیرگذار بود

به ورزش گرفته بود و ورزش قهرمانی و توسعه زیرساخت‌های ورزشی کشور به صورت همزمان در دستور کار قرار داشت. این رویکرد با انتخاب آقای هاشمی‌طبا به عنوان رئیس سازمان تربیت بدنی در دولت اول اصلاحات نیز ادامه و تا حدودی سرعت پیدا کرد. از سوی دیگر تیم‌ملی فوتبال ایران پس از بیست سال به جام جهانی صعود کرد که این اتفاق مهم نیز در دولت اصلاحات صورت گرفت. آقای هاشمی‌طبا در جایی به من گفتند که رئیس دولت اصلاحات انتخاب روسای فدراسیون‌ها را برپهنه سازمان صاحب‌نقد استفاده کنند. نمونه بارز که تنها در انتخاب روسای فدراسیون فوتبال و کشتی با بنده هماهنگ شود. در نتیجه توسعه سیاسی که در دولت اصلاحات دنبال می‌شد به ورزش نیز سرایت کرده بود.

◀ دولت احمدی نژاد چه دیدگاهی نسبت به ورزش داشت؟ چرا احمدی نژاد علاقه زیادی به دخالت در ورزش داشت؟

دخالت سیاست در ورزش در دولت آقای احمدی نژاد تنها به دلیل نابلدی بود. به عنوان مثال در حالی که کشتی گیر تیم‌ملی در یک بازی حساس جهانی در حال کشتی گرفتن بود به یکباره آقای احمدی نژاد وارد سالن می‌شدند و به دلیل تشریفات و هیاهوی ورود رئیس‌جمهور به سالن حواس همه را پرت می‌کردند و تمرکز ورزشکاران تیم‌ملی را به هم می‌ریختند. نکته دیگر اینکه دیدگاه آقای احمدی نژاد در زمینه کاغذپاره خواندن تحریم‌ها در ورزش نیز وجود داشت. به همین دلیل نیز هنگامی که به ایشان می‌گفتند اگر سیاست در ورزش دخالت‌کند احتمال تعلیق وجود دارد ایشان در پاسخ می‌گفتند شما کار خودتان را انجام بدهید و کسی نمی‌تواند تعلیق کند و اگر تعلیق هم صورت بگیرد هیچ تأثیری در ورزش کشور نخواهد داشت. با این وجود اگر منصفانه به عملکرد دولت احمدی نژاد در زمینه ورزش نگاه کنیم باید عنوان کنیم که در دولت احمدی‌نژاد رکوردهای مهمی در ورزش کشور زده شد و ورزش ایران دستاوردهای مهمی به دست آورد که ممکن است تا مدت‌ها جایه‌جا نشود. نمونه بارز آن مقام چهارمی ایران در بازی‌های آسیایی و همچنین کسب چهار مدال طلا در بازی‌های المپیک بود.

◀ آیا دولت آقای روحانی موفق شد در زمینه ورزش کشور تحول جدی به وجود بیاورند؟

آقای روحانی در دولت یازدهم آقای گودرزی را به عنوان وزیر ورزش انتخاب کردند که تخصص ورزش بودند. با این وجود ایشان به شکلی رفتار کردند که هیچ متخصصی دیگر نمی‌تواند در ورزش کشور قدم کند. رویکرد آقای سلطانی‌فر در وزارت ورزش نیز شباهت زیادی به آقای غفوری‌فرد در سازمان تربیت بدنی داشت. ایشان نیز به حضور سیاسیون در ورزش بی‌علاقه نبودند.

◀ نگاه دولت سیزدهم به ورزش به چه صورت بوده است؟ واقعیت این است که نه موفقیت‌های حاصل شده و نه کمبودها و چالش‌های کنونی را نمی‌توان به پای عملکرد دولت سیزدهم نوشت و بلکه ریشه در گذشته دارد. عیار واقعی مدیریت ورزش در حل چالش‌های کنونی مشخص خواهد شد و به همین دلیل باید منصفانه به قضیه نگاه کرد و منتظر ماند که دولت و وزارت ورزش در زمینه چالش‌های کنونی درنهایت چه تصمیمی خواهند گرفت.

نگره

واشنگتن در منگنه

جنایت بدون خط قرمز

در سایه تداوم و تشدید جنایت‌ها و کشتار رژیم صهیونیستی در نوار غزه، پنجشنبه هفته گذشته شمار شهدای این باریکه از ۱۷ هزار نفر عبور کرد. هر چند که این آمار رسمی اعلام شده توسط اداره بهداشت نوار غزه است، این در حالی است که برخی نهادهای حقوق بشری و سازمان‌های بین‌المللی، آمار واقعی و غیررسمی کشته‌شدگان را بیش از این عدد و گاهی دو برابر آن یعنی چیزی در حدود ۳۵ هزار تن تخمین می‌زنند که به نظر می‌رسد این گزاره نزدیک به واقعیت باشد، چرا که طی دو ماه گذشته اداره بهداشت غزه به کرات عنوان کرده است که در شرایط کنونی امکان اواربرداری و خروج اجساد وجود ندارد، لذا ۱۷ هزار شهید، آماري است که از شهدای قابل شناسایی و دفن شده به دست آمده است. در این بین محاصره کامل نوار غزه و قطع دسترسی به سوخت، آذوقه، کالاهای اساسی، برق و حتی وسایل پزشکی و درمانی، قطع چندبدر اینترنت را باید به وضعیت اسفبار این باریکه افزود. در چنین شرایطی است که آنتونیو گوتش، دبیر کل سازمان ملل در اقدامی کم سابقه روز چهارشنبه طی نامه‌ای با استناد به ماده ۹۹ منشور سازمان ملل، از شورای امنیت خواست تا در مورد جنگ غزه اقداماتی انجام دهد. با این وجود ارتش اشغالگر از ساعات اولیه باامداد د یروز جمعه حملات هوایی و توپخانه‌ای خود را بر مناطقی در نوار غزه تشدید کرد که منجر به شهادت و زخمی شدن ده‌ها تن از ساکنان غزه شد. نبردهای شدید در بزرگ‌ترین شهرهای نوار غزه و اطراف آن در جریان است. تلاویو دیروز توسط مقاومت هدف حمله موشکی قرار گرفت. در پی حملات رژیم صهیونیستی با بمب‌های آتش زا به مراکز پناهگاهی در اردوگاه جبالیا در شمال نوار غزه تعدادی زخمی شدند. نیروهای اشغالگر همچنان به پرتاب بمب‌های فسفوری سنگین به سمت منطقه جبالیا ادامه می‌دهند. مدیر کل وزارت بهداشت در غزه به الجزیره گفت: بیش از ۱۰۰ مجروح به دلیل بیماریان با بمب‌های آتش زا در شمال غزه به بیمارستان‌ها منتقل شده‌اند. وی همچنین گفت: در شمارت تعداد شهدا مشکل بسیار زیادی وجود دارد. اشغالگران ژنراتورهای برق در بیمارستان کمال عدوان، در شمال غزه را آتش زدند. خبرنگار المیادین در غزه نیز گفت که تکت‌تیراندازان اسرائیلی بیمارستان‌العوده در شمال نوار غزه را محاصره کردند و مدیریت بیمارستان بیماران را از اتاق‌هایشان خارج کرد. یک پزشک داوطلب در حالی که در محوطه بیمارستان‌العوده در جبالیا در شمال نوار غزه بود بر اثر گلوله تکت‌تیراندازهای صهیونیست شهید شد. به گزارش خبرنگار المیادین، قایق‌های توپدار رژیم صهیونیستی نیز سواحل شهر رفح در جنوب نوار غزه را هدف قرار دادند. خبرنگار المیادین همچنین گفت: اشغالگران کشتارهایی علیه اوارگان مراکز آنروائیکه در منطقه‌الزینون در شمال‌تبریه اتفاق افتاد، انجام می‌دهند. مدیر کل وزارت بهداشت در غزه به الجزیره تأکید کرد: گذرگاه رفح باید باز شود و بیمارستان‌های میدانی برای تعداد زیادی از زخمی‌ها ایجاد شود. بیش از ۴۶ هزار زخمی در غزه هستند که فقط ۳۸۸ نفر از آنها از طریق گذرگاه رفح به خارج منتقل شده‌اند. فلسطینی‌ها در غزه می‌میرند و جاز به درمان در خارج نیستند و این یک تنگنا است. وی تصریح کرد که: ما از بیماری‌های منتقل شده از طریق آب تاسال رنج می‌بریم و بیمارستان‌های جنوب‌نوار غزه ظرفیت تعداد افراد زخمی را که از شمال منتقل شده‌اند، ندارد. این در حالی است که «شرف القدره» سخنگوی وزارت بهداشت غزه در یک نشست خبری گفت: طی ۲۴ ساعت گذشته ۳۵۰ شهید و ۹۰۰ مجروح به بیمارستان‌های غزه منتقل شدند. وی گفت: تعداد شهدا از آغاز جنگ غزه به ۱۷ هزار و ۱۷۷ نفر و مجروحان به ۴۶ هزار نفر رسیده‌است.

اقدام کم سابقه گوتش

با توجه به تداوم و تشدید اوضاع اسفبار نوار غزه و اوج گیری آمار شهدا و مجروحان ناشی از تجاوز صهیونیستها، روز چهارشنبه هفته گذشته بود که آنتونیو گوتش، دبیر کل سازمان ملل متحد با استناد به ماده ۹۹ منشور سازمان ملل، از شورای امنیت این سازمان خواست تا در مورد جنگ غزه اقداماتی انجام دهد. آنتونیو گوتش در نامه‌ای به رئیس شورای امنیت نوشت که معقد است وضعیت اسرائیل و سرزمین‌های اشغالی فلسطین «ممکن است تهدیدهای موجود برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را تشدید کند».

واکنش به اقدام دبیر کل

درخواست گوتش برای ورود جدی تر شورای امنیت به موضوع جنایات در غزه با واکنش‌هایی همراه بود. از یک سو الی کوهن، وزیر خارجه رژیم صهیونیستها، در واکنشی تند به این اقدام دبیر کل سازمان ملل متحد در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «ریاست گوتش خطری برای صلح جهانی است.» با این وجود در در سوی دیگر در پاسخ به نامه گوتش، نمایندگان امارات عربی متحده که در این دوره عضو غیر دائم شورای امنیت است، در شبکه اجتماعی ایکس پستی را منتشر کرد و گفت که پیش‌نویس قطعنامه جدیدی را به شورایال سال کرده و «خواسار تصویب‌فوری قطعنامه آتش‌بس انسانی» شده‌است.

واشنگتن در منگنه

به موازات این واکنش‌ها به اقدام گوتش، منابع بین‌المللی به المیادین تصریح کردند که امریکا، انگلیس و تا حدی فرانسه ناراضیاتی شدید خود را از تصمیم دبیر کل سازمان ملل متحد برای توسل به ماده ۹۹ اعلام کرده‌اند. این منبع اشاره کرد که گوتش از زمانی که اشغالگران تجاوزات خود به غزه را از سر گرفتند در اوایل دسامبر امسال تلاش کرد تا ایالات متحده را متقاعد کند تا وضعیت انسانی در نوار غزه را بررسی کند که منجر به تصمیم‌گیری برای آتش‌بس فراگیر یا حداقل آتش‌بس مقطعی بشردوستانه شود، اما واشنگتن در هر دو مورد از پاسخ به او خودداری کرد و بر این اساس گوتش مجبور به اتخاذ این تصمیم شد.